

POSTANOWIENIE

10 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 10 października 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A.S.
przeciwko P. spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej A.S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 12 stycznia 2023 r., I ACa 762/22,

**1) odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej
rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I pkt 1 zaskarżonego
wyroku;**

**2) przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w pozostałej
części.**

[SOP]

UZASADNIENIE

Powód A.S. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 12 stycznia 2023 r. (sygn. akt I ACa 762/22), zaskarżając go w całości. Wyrokiem tym Sąd Apelacyjny na skutek rozpoznania apelacji pozwanego wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z 24 listopada 2021 r. (sygn.

akt I C 888/21) w pkt I zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadał mu następującą treść: „1. zasądza od P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz A.S. kwotę 16.868,48 (szesnaście tysięcy osiemset sześćdziesiąt osiem złotych i czterdzieści osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 lipca 2017 r. do dnia zapłaty; 2. oddala powództwo w pozostałym zakresie; 3. zasądza od A.S. na rzecz P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2.559 (dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt dziewięć) złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu; 4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z tytułu wyłożonych wydatków sądowych: a. od A.S., z zasądanego w punkcie 1. roszczenia kwotę 172,96 (sto siedemdziesiąt dwa złote i dziewięćdziesiąt sześć groszy); b. od P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 37,96 (trzydzieści siedem złotych i dziewięćdziesiąt sześć groszy)”; w punkcie II zasądził od A.S. na rzecz P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 5.713 (pięć tysięcy siedemset trzynaście) złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że jedną z niewartykułowanych wprost w przepisach przesłanek dopuszczalności środka zaskarżenia (do nich zalicza się też skargę kasacyjną) jest interes prawny w jego zaskarżeniu. Dla jego powstania konieczne jest istnienie stanu pokrzywdzenia orzeczeniem (*gravamen*), a jego brak prowadzi do odrzucenia środka zaskarżenia. Interes ten występuje w razie pokrzywdzenia (*gravaminis*) i polega na niekorzystnej dla strony różnicy między zgłoszonym przez nią żądaniem a treścią rozstrzygnięcia. Przesłanka *gravaminis* pozwala więc przyjąć, że w części, w której orzeczenie jest korzystne dla skarżącego, skarga kasacyjna jest wyłączona, ze względu na brak pokrzywdzenia. Pokrzywdzenie orzeczeniem (*gravamen*) jest więc przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia, w tym i skargi kasacyjnej. Jeżeli zatem kwestionowane skargą kasacyjną orzeczenie nie rozstrzyga niekorzystnie o żądaniu strony, skarga kasacyjna skierowana przeciwko takiemu rozstrzygnięciu jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna z 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108 oraz np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 25 września 2019 r.,

III CZ 32/19, niepubl., z 10 października 2014 r., III CSK 291/13, niepubl. i z 5 września 1997 r., III CKN 152/97, niepubl.).

Powód zaskarżył skargą kasacyjną wyrok Sądu Apelacyjnego w całości. Tak określony zakres zaskarżenia skargą kasacyjną obejmował więc także rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I. 1 wyroku tego Sądu, którym utrzymano w części korzystane rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji zasądzające od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 16 868,48 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 lipca 2017 r. do dnia zapłaty. W tym zakresie – uwzględniającym częściowo żądanie powoda – rozstrzygnięcie zaskarżone skargą kasacyjną jest dla niego korzystne, a skarga kasacyjna w tej części jako skierowana przeciwko temu rozstrzygnięciu była niedopuszczalna ze względu na brak pokrzywdzenia po stronie powoda (*gravamen*). Z względów skarga kasacyjna w części obejmującej rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I.1 wyroku Sądu drugiej instancji podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

(A.G.)

r.g.